

Χαίρετε αγαπητοί άγνωστοι φίλοι,

Χαίρετε εν Κυρίω!

Είμαι η μοναχή Ευλογία, καθηγήτρια φιλόλογος το πάλαι ποτέ.

Συνταξιοδοτήθηκα πρόωρα, προκειμένου να υπηρετήσω την Παναγία μας σ' ένα μοναστήρι της ορεινής Γορτυνίας.

Ελκύστηκα από την προοπτική ενός **ελεύθερου ελληνικού σχολείου**.

Ω, η ελευθερία!

Η αποδέσμευση από τις εξαρτήσεις μας, τα πάθη μας, τις χαμερπείς επιδιώξεις του εγωκεντρισμού μας. Η ελεύθερη επιλογή της εν Χριστώ ζωής, της συμφιλίωσης, της επιστροφής και της ένωσης με τον Θεό και Κύριο και Δημιουργό μας.

Μπορούμε να βρούμε ξανά την ψυχή μας;

Μπορούμε να κατακτήσουμε την χαμένη ενότητα;

Να γίνουμε λαμπεροί και όμορφοι ζώντας το βάθος της ανθρώπινης ύπαρξης και του κόσμου; Να βρούμε την ουσία και τον ρόλο της ψυχής μας, να συνδεθούμε με τις ρίζες μας, να παντρέψουμε τους γκρεμούς και τα ύψη της ελληνικής ψυχής σε μια φωτεινή, ρωμαλέα ενότητα;

Να φύγουμε από τη γερασμένη αρρώστια ενός κόσμου που σήπτεται και όζει, και που μας βαραίνει μερίδιο ευθύνης σ' αυτή του την εξαθλίωση;

Τέτοια αισθάνομαι την αποστολή ενός ελεύθερου ελληνικού σχολείου. Γι αυτό προσφέρθηκα να εισηγηθώ κάποιες ενότητες στην αρχαία ελληνική γλώσσα.

Η γλώσσα εκφράζει την ψυχή ενός λαού, τον τρόπο που αντιλαμβάνεται τον κόσμο, μεταβιβάζει τις αξίες και το ήθος της φυλής, του γένους. Γι αυτό την χτύπησαν ύπουλα, όπως χτύπησαν και την ιστορία και την πίστη μας, και την οικογένεια, το φυτώριο αυτό της ανθρώπινης ψυχής. *«Είναι καιρός να πούμε τα λιγοστά μας λόγια, γιατί αύριο η ψυχή μας κάνει πανιά»*, λέει ο ποιητής.

Έτσι απλά θα ήθελα να σας μιλήσω για πράγματα που μου αποκαλύφθηκαν και με δόνησαν και που αγάπησα. Χωρίς το πνεύμα της ξύλινης, στείρας επιστημοσύνης που χαρακτηρίζει την εποχή μας.